Dosarul nr. 4-25080354-05-4r-07112025

Judecătoria Cahul, sediul Vulcănești
Judecător Camerzan-Rotaru Ludmila

Curtea de Apel Sud

D E C I Z I E
În numele Legii

13 martie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintelui completului de judecată, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorilor: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Moleavin Marina împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 15 septembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Terzi Anatoli împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 169152 din data de 22 mai 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 30 mai 2025 în adresa Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești a fost înregistrată contestația depusă de petiționarul Terzi Anatoli împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 169152 din data de 22 mai 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Vulcănești Moleavin Marina, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional și deciziei de sancționare.

Drept argumente pentru înaintarea contestației s-a indicat că, agentul constatator nu i-a asigurat dreptul la apărare, nu i-a explicat drepturile şi obligațiile, inclusiv dreptul de a obiecta. Agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori, nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției imputate. Agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravențională aplicată. Este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, iar păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.

Consideră că a fost sancționat pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, fapt ce constituie temei de încetarea procesului contravențional.

Contestatarul indică că, procesul-verbal cu privire la contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Conform dispoziției legale, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia.

În contestație se face referire la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, care stipulează că, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În viziunea contestatarului neconsemnarea datelor şi faptele indicate în art. 443 alin. (1) lit.d) Cod contravențional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, petiționara susține că, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul şi ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancţiunea aplicată riscă să fie anulată. Lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârşită contravenţia reprezintă încălcare semnificativă a cerinţelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esenţiale pentru stabilirea prescripţiei răspunderii contravenţionale, clarificării contextului faptei pentai permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient.

Agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nu a ţinut cont de rigorile procesuale cu titlu de condiţie a valabilităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, și a admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, care în viziunea petiționarului afectează în mod direct fondul cauzei, și care nu poate fi înlăturată de instanţa de judecată, și care în consecință atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau art. 445 alin.(1) instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În contestația formulată petiționarul face trimitere la jurisprudenţa Curţii Europene, potrivit căreia încălcările de legi comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Cu referire la probatoriul acumulat, menţionează că, în procesul-verbal nu sunt făcute menţiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existenţa la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Consideră că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea prevederilor art. 425 şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Omisiunea enunţată de rând cu celelalte

enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Omisiunile respective, afectează în mod esenţial modul în care agentul statului a înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional, determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

Sub aspectul dreptului la un proces echitabil şi dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO, art. 20 şi art 26 din Constituţia Republicii Moldova, menţionează că sancţionarea pentru o contravenţie, conform jurisprudenţei CtEDO, este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Ziliberberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) - „Curtea notează preeminenţa acelor care sugerează că acuzaţiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deşi nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzaţiilor" aduse reclamantului, în sensul articolului 6 §1 al Convenţiei". În jurisprudenţa sa CtEDO, dezvoltînd conţinutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO) a statuat că „autorităţile naţionale trebuie să depună o maximă diligenţă cu privire la modul în care se face notificarea „acuzaţiei către cel interesat, deoarece actul de acuzaţie are un rol determinant în procedura penală. Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la faptele care se reproşează acuzatului şi a calificării lor juridice reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil şi că există o legătură evidentă între dispoziţiile art. 6 §3 lit. a) şi cele din art. 6 §3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauzele acuzaţiei trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-şi pregăti apărarea.

În ordinea celor menţionate, indică că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acestei cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul-verbal contravenţional, trebuie să fi demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Susține că, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură ea în acest caz nu a fost răsturnată.

În cele din urmă, contestatarul menționează că, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, a faptei contravenţionale şi comiterii ei, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, fapt ce duce la încetarea procesului, din motiv că lipsește fapta contravenţiei.

Suplimentar indică, că în cazul în care procesul-verbal şi decizie de sancţionare, întocmite cu grav încălcări de formă şi de fapt, vor rămîne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz şi o încălcare a prevederilor internaţionale prevăzute supra cu toate consecinţele viitoare de condamnare a Republicii Moldova. Probele care ar constata săvârşirea contravenţiei, sunt obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale, nu sunt concludente şi pertinente iar procesul-verbal contravenţional, în virtutea jurisprudenţei CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăţiei.

În drept, petiționarul își întemeiază contestaţia în baza prevederilor art. 6 CEDO, articolelor: 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituţia Republicii Moldova, articolele: 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 din Codul contravenţional, *și solicită* anularea procesul-verbal cu privire la contravenţie din 22 mai 2025 şi a deciziei de sancţionare emise în privința sa, încetarea procesului contravențional, din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile sale lipsește fapta contravențională.

În cadrul examinării cauzei, petiționarul a depus și cerere de completare a contestației inițiate, unde indică, că agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenţia

prevăzută de art.47[1] alin.(l) Cod contravenţional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancţionării unei persoane. O primă problemă ce consideră că urma a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenționale nu se reţin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumsanţe, prin ce acţiuni, a stabilit că petiţionarul ar fi comis contravenţia imputată. O a doua problemă ce urma a fi analizată în cauză este conţinutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepţionate de petiţionar, totodată privitor la chestiunile cum a descifrat agentul constatator conţinutul acestor mesaje, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace băneşti, cum a stabilit pentru ce erau destinate mijloacele băneşti, întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri. Mai mult ca atît, cum au fost administrate şi anexate la dosarul pornit în privinţa petiţionarului, nişte probe din alt dosar penal, de vreme ce, în opinia sa, nu se regăseşte nici o ordonanţă de ridicare şi anexare a probelor, de cercetare a acestora etc, în conformitate cu art.425 alin. (2) Cod contravențional. Susține că, o a treia problemă ce urma a fi analizată în cauză este: modalitatea acumulării „probatoriului”. Astfel că, fapta nu a fost individualizată, în afară de încheierile judecătorului de instrucţie şi mandate judecătoreşti, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Referitor la invocarea agentului constatator că petiţionarul a pretins şi primit mijloace băneşti întru susţinerea unui anumit partid politic, dar, se întreabă dacă s-a demonstrat de agentul constatator că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024, dacă a fost înregistrat oficial, a avut candidat pentru care petiţionarul urma să voteze. Menționează că, partidul politic nici nu era înregistrat la scutin la 20.10.2024.

În argumentarea primei probleme consideră că, fapta incriminată petiţionarului este bazată doar pe nişte remarci vagi ale agentului constatator. Analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționarul. Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins şi acceptat surse băneşti în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenţionale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul ar fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Atenţionează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin. (l) art. 47[1] Cod Contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţit a accepta sau primi asemenea foloase.

Aşadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravenţională, este necesar ca fapt sa conţină elementele constitutive ale contravenţiei incriminate.

Scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. în prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravenţional. Accentuează că scopul menţionat trebuie să fie urmărit de

contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor băneşti.

În cazul de faţă, consideră că agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul urma să-şi asume vre-un angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. Indică că, în raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje". Consideră că probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către petiţionar a faptei de corupere electorală pasivă.

Cu privire la cea de a două problemă, susține că procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul, inclusiv şi din motivul că nu a fost constatat timpul săvârşirii contravenţiei. Agentul constatator incriminează contravenineтului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conţineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon iar conţinutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator, aici survine o situaţie absurdă, cum a constatat agentul că în mesaje era vorba despre bani dacă conţinutul acestora nu îl cunoaște? Intima convingere a poliţistului nu este de ajuns pentru a atrage la răspundere o persoană.

Notează că, din conţinutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravenţională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiţionarului, conţin textul despre careva sume de bani, în foaia intitulată „extras din fişier" este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conţinutul mesajului. În procesul-verbal de contravenţie nu este stabilită data săvîrșirii contravenţiei, omisiune sancționată cu nulitatea absolută a procesului-verbal.

Respectiv, circumstanţele date, nu pot fi reţinute ca o perioadă exactă a comiterii contravenţiei incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenţiei incriminate, în situaţia în care nu este cunoscut conţinutul lor, nu poate fi reţinut ca timpul săvârşirii contravenţiei. Prin urmare, consideră că acuzarea adusă petiţionarului este ilegală și neîntemeiată, iar acesta a fost acuzat și respectiv, sancţionat ilegal.

Cu privire la cea de a treia problemă, modalitatea acumulării probatoriului, invocă că, dispoziţia art. 94 Cod de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar pct. 4), 8) alin. (l) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte: încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr. 13-7920/2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr. ***** şi s-a autorizat colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice S.A. „Moldcell" privind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB" (Federaţia Rusă), ce aparţine Băncii Comerciale „Promsveazibank" din Federaţia Rusă.

Indică că, prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr.*****, pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații au fost obținute probele pentru cauza penală nr.***** şi nicidecum în cadrul cauzei contravenţionale în care este învinuit petentul. Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii, din cauza penală ***** în cauza contravenţională RAP01 433516.

Atenţionează că, datele şi probele obţinute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite doar de către personale autorizate şi în cadrul cauzelor autorizate şi anume: - cauza penală ***** şi - cauza contravenţională RAP01 433516. Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr.*****, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^1 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal. Acest raport a fost efectuat reieşind din învinuirea adusă (cuiva nu petiţionarului) în temeiul art. 181^1 şi art. 243 alin.(3) lit. a) şi b) Cod penal, în cauza penala nr.***** şi respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenţionale intentate în baza art. 47^1 Cod contravenţional.

Mai mult, în partea dreaptă de sus a Raportului respectiv, este strict menţionat că, citez: a se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr. *****. Prin urmare, consideră ilegală folosirea acestui Raport în alte cauze contravenţionale sau chiar penale. INSP, în mod abuziv, încălând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de poliţie datele cu caracter personal obţinute prin Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat doar pentru cauza penala nr.*****. Ordonanţa privind pornirea procesului contravenţional din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravenţional nr.***** în temeiul art. 47^1 Cod Contravenţional, pentru stabilirea tuturor circumstanţelor şi a contravenţiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare şi de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale. Deci, în cadrul procesului contravențional nr.*****, pornit în temeiul art. 47^1 Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acţiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obţinute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale nr.*****. Respectiv, agentul constatator nu a colectat şi nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenţiei incriminate.

Ordonanţa privind formarea unui grup de constatare şi documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravenţional incluzând în cadrul acestuia angajaţi cu statut de agenţi constatatori. Reieşind din dispozitivul acestei ordonanţei, nu este clar, care anume angajaţi din structurile indicate, au împuterniciri de agent constatator, pentru a documenta o persoană de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 Cod contravenţional, fiind indicat la general doar „angajaţi”, fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectivă, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor şi a prenumelor acestor angajaţi, duce la încălcarea dreptului de a face recuzare acestor angajaţi, totodată, este imposibil de stabilit, dacă persoana care a întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie, făcea parte din grupul de lucru şi/sau era angajat al subdiviziunilor respective.

Scrisoarea Inspectoratului Național de Securitate Publică nr.34/17/1-3595 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliţie, prin care au fost remise materiale obţinute în cadrul măsurilor speciale de investigaţii, în cauza penală nr. *****, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanţă de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravenţională, precum şi nu există nici o ordonanţă cu privire la recunoaşterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravenţională examinată.

Indică contravenientul că, foaia care conţine date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP şi numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenţiei incriminate contravenientului și nu îi este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenţia incriminată. Menționează contravenientul faptul că înscrisurile menţionate mai sus, au fost dobândite în cadrul cauzei

penale nr.***** şi folosite în cauza contravenţională RAP01 433516, cauze distincte speţei, nu pot fi reţinute drept probe, care ar demonstra vinovăţia contravenientului, inclusiv din motiv că au fost obţinute în mod ilegal în cauza contravenţională pornită în privinţa petiţionarului.

Consideră că, înscrisurile respective, contravin art. 425 Cod contravenţional şi nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravenţională, așa cum probele care să indice asupra comiterii contravenţiei, urmează a fi, dobândite în mod legal.

Un alt temei de admitere a contestaţiei şi anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie invocă faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obţinute în cauza penală nr.***** nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravenţională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art. 94 CPP) şi nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravenţională RAP01 486024 sau nr.*****.

Conform art. 458, 461 Cod contravenţional nu a fost constată vinovăţia contravenientului, dar nici fapta contravenţională - timpul şi modalitatea de săvârşire a contravenţiei.

În circumstanşele expuse supra, constată contravenientul că de către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanţele importante pentru justa soluţionare a faptei contravenţionale şi anume: comiterea faptei contravenţionale de către petiţionar, fapt ce contravine art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional. Agentul constatator, nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat, fapt ce contravine art. 443 alin. (1) lit. g) Cod contravenţional.

Organele de drept, au obligaţia ca în activitatea lor să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei, respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, care constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice. Obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaţionale a statelor, ceea ce al caz nu s-a constatat.

Analizând procesul-verbal prin prisma dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului constatam că, materia contravenţională este subsumată noţiunii de acuzaţie în materie penală în sens convenţional, aşa cum a arătat Curtea de la Strasbourg în mai multe decizii de speţă.

Solicită prin contestația suplimentară: admiterea integrală a contestaţiei iniţiale şi suplimentare, declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa petiţionarului din lipsa probelor administrate de agentul constatator şi din lipsa faptei contravenionale.

În cadrul examinării cauzei, petiționara a depus ***o cererea cu privire la excluderea probelor din dosar*****,** în motivarea căreia a indicat că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, agentul constatator a anexat, nefiind administrate următoarele înscrisuri: încheierea judecătorului de instrucţie din data de 1 aprilie 2025 prin care se autorizează folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală ***** în cauza contravenţională RAP01433516. Analizând procesul-verbal cu privire la contravenţie constată că la pct.11 agentul constatator nu indică probele care se regăsesc în dosarul contravenţional, chiar dacă dispunea de ele la momentul întocmirii procesului verbal. Consideră că, înscrisurile anexate la materialul contravenţional, nu pot fi apreciate ca probe pertinentă şi concludentă, ori sursa provenienţii nu poate fi verificată, iar toate actele anexate la dosar sunt certificate de agentul constatator, iarăşi, fără ca ultimul să verifice sursa. Mai mult ca atât, la dosar nu se regăseşte o ordonanţă şi,

respectiv, un proces-verbal de ridicare şi anexare a înscrisurilor date la dosar dar şi un proces-verbal examinare al acestora pentru a le da o forţă probatorie.

Petiționarul indică că, înscrisurile anexate ca probatoriu la dosar nu se încadrează în prevederile legale, prin urmare solicită să nu fie reţinute şi să fie excluse din probatoriu, or, înscrisurile invocate nu sunt însoțite de o ordonanță, respectiv, proces-verbal de ridicare, examinare şi anexare la materialele cauzei pentru a-i da forţă probatorie. La materialele cauzei se regăsește doar procesul-verbal cu privire la contravenţie, apreciat ca fiind poziţia subiectivă a agentului constatator.

Din considerentele enunțate supra, solicită admiterea cererii şi excluderea din dosar a înscrisurilor precum încheierea din 20 octombrie 2024, mandatul judecătoresc din 22 octombrie 2024, încheiere din 1 aprilie 2025 şi mandat din aceeași dată, informația tabel din dosar, informația denumită „extras din fișierul excel a persoanelor care au avut tangență cu banca PSB, care au fost anexate ilegal de către agent constatator la materialele cauzei, și care încălcă grav dreptul cetățeanului la un proces echitabil.

La 02 iulie 2025, pe parcursul examinării cauzei de către Inspectoratul de Poliție Vulcănești, instituție din care face parte agentul constatator a fost depus o referință în dezacord cu contestația, prin care se solicit respingerea acesteia.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 15 septembrie 2025, contestația depusă de Terzi Anatoli împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI 04 169152 din 22 mai 2025 prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, și a deciziei de sancționare contravențională, *s-a admis.*

S-a anulat decizia de sancționare din data de 22 mai 2025, emisă în privința lui Terzi Anatoli în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

S-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Terzi Anatoli în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Cererea contestatarului de emitere în privința agentului constatator a unei încheieri interlocutorii, s-a respins.

Solicitarea și motivele recurentului.

În dezacord cu soluția instanței de fond la data de 23 octombrie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Moleavin Marina a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 15 septembrie 2025, solicitând casarea hotărârii cu remiterea cauzei la o nouă examinare, în alt complet de judecată, în aceeași instanță de judecată.

În susținerea recursului fiind indicat că la 22 mai 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești Moleavin Marina a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pe faptul că, în perioada 2024, la adresa *****, Terzi Anatoli a pretins și a acceptat să primească bunuri sub formă de bani care nu îi revin, primite prin intermediul aplicației „PSB” a Federației Ruse la numărul de telefon *****, legată cu formarea politică care susține partidul, interzis în RM, cu scopul de a influența exercitarea dreptului său de vot la alegerile prezidențiale din 2024.

Indică că, prin acceptarea personală a mijloacelor bănești în schimbul exercitării dreptului electoral, Terzi Anatoli a comis contravenția prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional „Coruperea electorala pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Terzi Anatoli a fost sancționat în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 u.c., ce constituie 25000 lei.

Verificând argumentele invocate în contestație, studiind materialele procesului contravențional consideră că contestația contravenitului Terzi Anatoli urma să fie respinsă, cu menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169152 din 22 mai 2025 întocmit de reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Moleavin Marina, în privința lui Terzi Anatoli în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pentru următoarele considerente.

A menționat recurentul că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI04 169152 din 22 mai 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Vulcănești, Moleavin Marina s-a constatat că, Terzi Anatoli în perioada lunii septembrie 2024 a dat acordul să primească bunuri sub forma de mijloace financiare ruble rusești a RF primindu-le prin intermediul aplicației „PSB” la numărul lui, care nu i se cuvin, pentru sine pentru a vota în favoarea candidatului la funcția președintelui RM.

S-a indicat că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența contravenientului, deoarece ultimul a refuzat de a da careva explicații și de a semna procesul-verbal de audiere, ceea ce creează o prezumție puternică că îi era clară esența și natura acuzației aduse.

Procesul-verbal împreună cu drepturile și obligațiile prevăzute la art. 34, 378, 384, 387 și art. 448 Cod contravențional, inclusiv și dreptul de a beneficia de serviciile unui avocat au fost transmise printr-o scrisoare reclamată prin cancelaria IP Vulcănești.

În această ordine de idei susține că, din punct de vedere a legalității procesului-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință consideră că, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, actul bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Ținând cont de probatoriul administrat prin prisma art. 425 alin. (2) și art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169152 din 22 mai 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, acțiunile contravenientei Terzi Anatoli corect au fost încadrate în conformitate cu art.47[1] alin. (1) Cod contravențional. Cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2)-(5) Cod contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: raport privind înregistrarea contravenției nr.2025080032 din 09.04.2025, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169152 din 22 mai 2025; extras din fișierul Excel cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații. Acestea

în ansamblu colaborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert săvârșirea contravenției de către contravenient.

Agentul constatator a indicat că, a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Prin urmare, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatara se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. Intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional.

Reprezentantul organului de constatare consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupțional, nu numai rezultatul material, ci și manifestarea voinței de a se angaja într-o de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, rele existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate și secret al votului. În astfel de practici, chiar și în stadii incipiente, reprezintă o amenințare la adresa integrității sistemului democratic. Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de alarmă, indicând o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale.

În concluzia sa a menționat că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită și această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale și este demn de sancțiune.

Subliniază că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea nor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin. (3) și 23 alin. (2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Susține agentul constatator că, l-a informat pe contravenientul Terzi Anatoli cu privire la fapta ce i se incriminează, drepturile și obligațiile sale, inclusiv dreptul de a beneficia de asistență juridică din partea unui avocat, după ce a luat cunoștință cu drepturile sale, nu a solicitat asistența unui avocat/apărător și nu a declarat că are nevoie de timp pentru a putea solicita asistență juridică unui avocat. Având în vedere faptul că formularul procesului-verbal privind contravenția a fost redactat în limba rusă, precum și faptul că procedura privind contravenția s-a desfășurat în limba rusă, pe care Terzi Anatoli o cunoaște, nu a fost necesar acordarea unui traducător.

La întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a respectat dispozițiile art. 443 din Codul contravențional și a stabilit caracterul veridic al contravenției

incriminate, acordând atenția cuvenită dispozițiilor articolelor 5-9 din Codul contravențional, și anume principiului legalității și egalității în fața legii, principiul echității caracterul personal al răspunderii pentru contravenție, precum și principiul individualizării răspunderii pentru contravenție și a pedepsei pentru contravenție, astfel încât se concluzionează că procesul-verbal de contravenție MAI04 169152 din 22 mai 2025 și decizia de sancționare sunt legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional „*recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*"

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești a fost pronunțată la data de 15 septembrie 2025, în lipsa părților. Potrivit scrisorii de expediere actul judecătoresc a fost remis în adresa părților la data de 13 octombrie 2025, fiind recepționată de agentul constatator la data de 17 octombrie 2025. Cererea de recurs a fost depusă de agentul constatator la data de 23 octombrie 2025. Astfel, Completul de judecată reține că recursul declarat la data de 23 octombrie 2025 a fost înaintat cu respectarea termenului de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei".*

În contextul normei enunțate, părțile au fost notificate cu privire la data examinării recursului, cu acordarea dreptului de a depune referință până la data de 08 decembrie 2025.

La data de 11 februarie 2026 contravenientul Terzi Anatoli a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei contravenționale în coraport cu argumentele invocate în recursul declarat, Completul de judecată consideră necesar de a admite recursul declarat, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe, și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 471 alin. (1), Cod contravențional „*recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*".

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional „*după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.*".

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, *hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

Potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că la data de 22 mai 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Moleavin Marina a fost întocmit în privința lui Terzi Anatoli proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169152, incriminându-i comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că *„pe parcursul anului 2024 Terzi Anatoli a dat acordul să primească mijloace bănești sub formă de ruble a dat acordul să primească bunuri sub forma de mijloace financiare ruble ruseşti a FR primindu-le prin intermediul aplicației „PSB" la numărul de telefon *****, care nu i se cuvin, pentru sine pentru a vota „nu" la referendumul din 20.10.2024.*

În drept, acțiunile lui Terzi Anatoli au fost calificate juridic ca contravenție prevăzută de art.47^1 alin. (1) din Codul contravențional „Coruperea electorală pasivă".

Prin decizia agentului constatator din aceiași dată, Terzi Anatoli, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Fiind investită cu dreptul de a soluționa cauza contravențională instanța de fond a conchis necesitatea admiterii contestației, s-a anulat decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 169152 din data de 22 mai 2025, conform căreia Terzi Anatoli a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale și s-a încetat procesul contravențional intentat la 22 mai 2025, în privința lui Terzi Anatoli, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției, iar cererea contestatarului de emitere în privința agentului constatator a unei încheieri interlocutorii, s-a respins.

Verificând legalitatea hotărârii instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, Completul de judecată consideră soluția instanței de fond una pripită, bazată pe o analiză superficială, în contextul în care nu s-a dat o apreciere obiectivă a tuturor probelor atașate la materialele dosarului.

Conform art. 381 alin. (1), (2) Cod contravențional, *orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod*.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, *(1) Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.”*.

Completul de judecată constată lipsa temeiurilor de fapt şi de drept ce ar genera nulitatea actului privind constatarea faptei contravenționale, or, în urma verificării legalității și corectitudinii procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatator careva dubii şi incorectitudini în concordanță cu norma art. 443 Cod contravențional nu au fost constatate.

Instanța de fond analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Terzi Anatoli sub aspectul temeiniciei acestuia prin raportare la materialul probator administrat și al principiului prezumției de nevinovăție de care se bucură făptuitorul a constatat lipsa probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate lui Terzi Anatoli.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Prin hotărârea pronunțată instanța de fond a reținut că *la dosar nu au fost prezentate probe care să confirme cu certitudine fapta contravențională imputată petiționarului și care să probeze că acesta a acceptat sau a primit o remunerație ilegală în vederea exercitării sau al neexercitării drepurilor sale electorale.* La fel, s-a indicat că, *nu au fost confirmate prin alte probe obiective, iar contravenientul a respins acuzațiile în contestația formulate. În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție. În cazul dat, agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multe aspectuală și sub toate dimensiunile care vizează faptele supuse examinării, s-a limitat la prezentarea selectivă de înscrisuri, fără a desfășura acțiuni proprii.* De asemenea fiind indicat că *actele (ordonanțele procurorilor, încheierile judecătorilor de instrucție), sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art.425 alin.(1) și (2) Cod contravențional, precum și art.93 alin. (2) Cod de procedură penală, care reglementează regimul mijloacelor de probă admisibile și deși aceste acte pot contribui la contextul procedurii legale de dobândire a probelor, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.* Cu referire la proba – *extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații*

electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB” și/sau „ПСБ” (Federația Rusă) pe numele contestatarului, acesta conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon, iar celălalt extras de la fila dosarului 21 care conține date calendaristice, numărul de telefon al petiționarului, instanța este în imposibilitate de a stabili din oficiu natura juridică a acestuia și nici proveniența sa. În plus, înscrisurile nu poartă nici o semnătură, ștampilă sau alt element de autentificare care să ateste caracterul său oficial sau sursa instituțională de proveniență. Instanța nu a putut *să stabilească cum aceste înscrisuri au fost administrate, de către cine au fost administrate.*

Analizând activitatea agentului constatator la examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Terzi Anatoli în sensul colectării probelor pentru constatarea existenței sau inexistenței contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod contravențional, Completul de judecată constată că agentul constatator a prezentat instanței de fond probele care au fost reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Terzi Anatoli și a emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 22 mai 2025.

Fiind anexate: - *procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169152 din data de 22 mai 2025, în care se indică circumstanțele săvârșirii faptei, se individualizează răspunderea și se realizează calificarea juridică a faptei contravenționale (f.d.12); - raportul din 22 mai 2025 întocmit de inspector al IP Vulcăneşti, Moleavin Marina (f.d.16); - încheierea cu privire la rezultatul controlului din 9 aprilie 2025, potrivit căreia s-a considerat controlul pe materialul Ж-2 nr.290 din 09 aprilie 2025 finisat, intentarea cauzei contravenționale în baza art.47[1] Cod contravențional, pe faptul primirii bunurilor (mijloace financiare) prin intermediul aplicației PSB la numărul de telefon personal, care nu li se cuvin, pentru sine (sau pentru altă persoană) pentru a vota „Nu” la referendum din 20 octombrie 2024 și pentru a vota pentru candidatul la prezidențiale din partea blocului politic „Pobeda”, date care urmau a fi indicate pînă la petrecerea alegerilor, stabilite pentru 20 octombrie 2024 (f.d.17); - raportul din 09 aprilie 2025 întocmit de comisar IP Vulcăneşti, Gulevici Tatiana (f.d.18); - raportul privind înregistrarea contravenției seria RAP01 429589 din 11 aprilie2025 (f.d.19); - un înscris cu titlul de – extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB” și/sau „ПСБ” (Federația Rusă) pe numele cet. Terzi Anatoli, care conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon (f.d.20); - un înscris cu titlul de - extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB” și/sau „ПСБ” (Federația Rusă) pe numele cet. Terzi Anatoli care conține date calendaristice, numărul de telefon al petiționarului (f.d.21); - scrisoarea din 09 aprilie 2025, prin care Inspectoratul Național de Securitate Publică a remis în adresa Inspectoratelor de poliție ale Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, materialele și probele acumulate, pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art.47[1] Cod contravențional (f.d.22-22 verso); - proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 6 noiembrie 2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.*****, iar informația recepționată a fost transmisă pe un disc de tip CD-R (f.d.23); - proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 9 decembrie 2024 (f.d.24); - ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.***** a măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului*

*sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Orange" (f.d.25-27); - ordonanță din 22 octombrie 2024 prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.***** a măsurii speciale de investigații – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Orange", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" (f.d.28-31); - ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11 decembrie 2024 (f.d.32-34); - ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 8 noiembrie 2024 (f.d.35-37); - încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, (f.d.38-41, 42); - încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 1 aprilie 2025 și mandatul judecătoresc din aceeași dată (f.d.43-45,46-47); - ordonanța privind formarea grupului de lucru pe procedura contravențională nr.32 din 09 aprilie 2025, emisă de Șef al Inspectoratului de Poliție Vulcănești, prin care s-a dispus acumularea probatoriului necesar și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție în temeiul art.47[1] din Codul contravențional, de către angajații poliției cu statut de agent constatator din cadrul IP Vulcănești (f.d.48).*

Din analiza hotărârii contestate se atestă o examinare superficială a cauzei, în contextul probatoriului administrat de agentul constatator, or acesta a prezentat informație cu privire la descifrările eliberate de compania de telefonie mobilă cu SMS primite de la aplicația „PSB", coroborată cu informația obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138[6] Cod de procedură penală *„identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice",* prin care s-a stabilit că, pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon *****, atribuit lui Terzi Anatoli, prin intermediul aplicației „PSB", au fost transmise destinatarului Terzi Anatoli, astfel pe numărul identificat de la „PSB" au parvenit mesaje de intrare pentru numărul ***** în perioada mai 2024 – septembrie 2024 – 20 SMS. Astfel, la data de 04.09.2024 – 1 SMS de intrare, la data de 09.09.2024 – 1 (unu) SMS de intrare, la data de 26.09.2024 – 2 (două) SMS de intrare, mesajele fiind transmise în perioada de referință a Legii nr.230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47[1] Cod contravențional.

Notabil este faptul că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

În acest context, prin prisma art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, instanța de fond pripit a conchis că la materialele cauzei contravenționale nu există probe, potrivit prevederilor art. 425 din Codul contravențional, care să demonstreze vinovăția lui Terzi Anatoli de comiterea contravenției imputate.

Analizând lucrările dosarului sub aspectul respectării cerinței echității procesului, inclusiv obligația instanței de judecată de a se expune asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate, Completul de judecată consideră că instanța de fond nu a respectat în deplină măsură normele procedurale care vizează examinarea „efectivă" a cauzei contravenționale, lăsând fără apreciere, conform criteriilor prevăzute de art. 425 Cod contravențional, a tuturor probelor prezentate de

agentul constatator reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Terzi Anatoli contrar garanțiilor procedurale oferite de art. 6 CEDO.

Astfel, în vederea respectării dreptului la un proces echitabil instanța de fond urma să aprecieze pertinența probelor prezentate de agentul constatator în instanța de judecată și să se expună asupra întregului spectru probator prezentat de agentul constatator în susținerea învinuirii, iar în cazul constatării inadmisibilității unora dintre probe să le respingă.

În ceea ce privește invocarea instanței de fond precum că materialele dosarului nu relevă existența în telefonul contravenientului a aplicației la care se face referire și că lipsesc înscrisuri care să confirme că telefonul petiționarului a fost examinat și s-a stabilit o atare aplicație, Completul de judecată ține să menționeze că la caz instanța de fond nu a clarificat versiunea respectivă, or descărcarea și utilizarea unei aplicații (la caz mobile) instituie un scop și implică o acțiune voluntară din partea acesteia. Mai mult ca atât, din extrasul din *lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB" și/sau „ПСБ" (Federația Rusă) pe numele cet. Terzi Anatoli se conțin datele de identitate ale petiționarului, codul unic de identificare, adresa de domiciliu și numărul de telefon.*

Relevante sunt și constatările Curții Constituționale unde potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul primirii mijloacelor bănești, iar agentul constatator indică faptul că acțiunea lui Terzi Anatoli este realizată prin „*a dat acordul să primească mijloace bănești sub formă de ruble a dat acordul să primească bunuri sub forma de mijloace financiare ruble rusești a FR"*, nefiind relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza respectivă, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate. Mai mult ca atât, în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un observator independent despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, Completul stabilește că probele indicate mai sus, nu au fost analizate și apreciate de prima instanță prin prisma prevederilor art. 374 Cod contravențional și art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, și anume prin cercetarea în mod direct a probelor pentru confirmarea sau infirmarea circumstanțelor relatate și invocate în speță.

În acest context, soluția adoptată de către instanța de fond este una pripită, or, la caz se constată o analiză superficială a cauzei și a probelor anexate în susținerea învinuirii.

În aceste împrejurări, Completul de judecată consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Din atare considerente, încălcările enunţate determină incontestabil Completul de judecată să concluzioneze asupra necesităţii de a casa hotărârea instanţei de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi înlăturare încălcările admise și apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte.

În lumina celor reiterate, Completul de judecată atestă că instanța de prim nivel a analizat superficial cauza, constatând lipsa faptei, în contextul în care omite să se expună asupra tuturor probelor prezentate de agentul constatator în susținerea faptei imputate.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs. României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părţilor sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. ***Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanţei" obligaţia de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puţin pentru a le aprecia pertinenţa***.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, o hotărâre judecătorească este considerată legală, motivată şi întemeiată, numai în cazul în care întrunește toate exigențele stabilite de legislația în vigoare referitor la întocmirea unei hotărâri judecătorești. Printre aceste exigente legale, un loc important ocupă aplicarea corectă a normelor legislației de către instanța judecătorească.

Or, aplicarea corectă a normelor legislative reprezintă în sine o garanţie a unei justiţii echitabile, precum şi garanţia respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, intereselor statului şi apărării valorilor fundamentale ale societăţii, protejate prin aceste norme legislative.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția RM, prevede că *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertatile și interesele sale legitime.*

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifica tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

Ținând cont de faptul că la caz instanța de fond nu a ținut cont de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei contravenționale, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei aspecte pe care Completul de judecată le consideră relevante și

pertinente pentru speța în cauză, situație ce instituie necesitatea admiterii recursului, casării hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare.

Instanța de recurs reține că, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecății.

Completul judiciar menționează că, conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional „*procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*".

Iar potrivit art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „*procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.*

Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.".

La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează să ţină cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil, ținând cont de deficiențele menționate de instanța de recurs, şi în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre întemeiată şi motivată.

Conducându-se de prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Completul judiciar,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Moleavin Marina.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 15 septembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Terzi Anatoli împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 169152 din data de 22 mai 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco